

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 15 Noemvrie st. v.

Din colțul sud-vestic al peninsulei balcanice se înmulțesc scirile „interesante“.

În Albania poporațiunea nu vrea să scie de urcarea dărilor, precum nici de o nouă conscripțiune a poporațiunii. Și fiindcă Poarta otomană stăruiesc, ca amândouă să se facă, poporațiunea înarmată cu puscii Henry și Martini se adună, bună oară înaintea cetății Prisrend, delatură frumușel și fără sgomot autoritățile publice ale statului, ocupă telegraful și apoi se dă la tocmeală cu „sublima“ Poartă.

Aceste în Albania.

În Macedonia sînt omorîți oamenii pe drumuri și în localități, și statul (turcesc) nu e în stare a înfrîna lotriile. Se dă că poliția ar sta în corespondență cu lotri.

Și Albania și Macedonia sînt de parte de noi. Am pute dar' dăce: ce ne pasă nouă cum ascultă Albanzii de autorități și ce fac păzitorii ordinei publice în Macedonia?

Dar' nici nu scim sigur, dacă se și întemplă tocmai așa după cum se și scrie, atât în Albania cât și în Macedonia. Ce scim sigur, fiindcă o vedem, este, că așa se scrie în „Times“, în „Allg. Ztg.“, în „N. fr. Pr.“, în „P. Ll.“ și în alte multe diare de categoria acestora.

Pentru noi și atîta e de ajuns.

La 1875—1876, ne aducem aminte că se scria despre „atroocitățile turcesci“ în Bulgaria. La 1878 s'a „ivit“ disordinea în „puținica Herțegovină“.

După unele și după altele au urmat câte ceva: după atrocități, războiul din 1877 în Bulgaria, și după disordine, ocupațiunea din 1878 în Bosnia și Herțegovina.

Nu s'ar pute, ca și acum ceea ce se scrie despre Albania și Macedonia să fie un glas premergător și prevestitor de evenimente, cari ar avè să se întemple preste unul sau preste doi ani?!

Dar' ear' să dăcem, ce ne privesc?

Întâlnirea dela Schiernevițe, ori cât înnegurată este pentru ochii celor neînțroduși în secretele diplomației celei mari, prea lesne poate fi o a doua Reichstadt. Ceea ce nu exclude probabilitatea, că monarhia noastră, în interesul ordinei, din etapa Bosniei și Herțegovina, va avè să înainteze până la Salonic.

Este aceasta o suposițiune, care s'a desmințit de câte ori a fost susținută. Însă câte lucruri nu se întemplă din cele ce oficioasele se grăbesc ale desmințit?

Oficioasele la timpul seu erau foarte sirguitoare și în desmințirea ocupațiunii Bosniei și Herțegovinei; dar' pentru aceea astăzi atât Bosnia cât și Herțegovina e ocupată de trupe austro-unguresci și mult sânge și multă sudoare de a naționalităților din Austro-Ungaria îngrășe teritorul cel pentru monarhie încă nou de tot.

Fiii și frații nostri și banii nostri, înțelegem ai popoarelor din Austro-Un-

canice, ni s'ar părè, că ne vor aduce și constelațiuni nouă interne. Nu cu resturnări violente, nu cu vèrsări de sânge, ci în mod pacinic, cum s'au urmat toate constelațiunile una pe alta dela diploma din 20 Octomvrie 1860 încoace.

Căci dacă celor ce s'au întemplat la 1867 au premers anul cel nenorocit, în care monarhia habsburgică a sângerat pe două câmpuri de bătaie și a trebuit să îndure și invasiunea trădării, aceste din urmă nu pot fi nici decum considerate ca afaceri interne ale monarhiei.

Afacerile externe însă, dacă au influențat asupra celor interne, aceste din urmă totuși s'au dezvoltat în mod pacinic.

Popoarele monarhiei, în partea cea mai mare, sînt din firea lor blânde și pacinice. Ele pot și în viitor, ca și în trecut, să continue în pace și în liniște dezvoltarea lor constituțională.

Principiul egalității nefalsificate al naționalităților în monarhia austro-ungurescă trebuie să se facă trup. Aceasta nu este o afirmațiune goală, este un postulat. Numai întemeiată pe principiul acestei egalități monarhia va fi în stare a corespunde misiunii ce are ca putere mare în Europa orientală.

O cestiune de principii

ne face să tragem astăzi luarea aminte a opiniunii publice asupra unui lucru în sine lipsit de ori-și-ce importanță.

Sînt acum câteva săptămâni „Viitorul“ a publicat undeva, pe pagina a treia, pare-ni-se, o notiță în aparență cu desevîrșire neofensivă despre hotărîrea luată de ministerul de finanțe la intervenirea unui deputat de a scuti pe arêndașii unei comune oare-care din Bănat de plata cametelor pentru restanțe de arênda.

N'am întărîdat atunci a pune în vedere publicului consecuențele ce se pot trage din asemenea „interveniri“ ale deputaților, ba am pus chiar întrebarea, dacă patronii „Viitorului“ sînt mulți cu succese de acest fel, căci unul dintre patronii „Viitorului“ fusese deputatul cu „influență“, la a cărui intervenire li se înapoiaseră „alegătorilor“ potcoavele de cai morți. „Viitorul“ ni-a și răspuns atunci, că sînt și nici că pot să fie mulțumiți patronii sei cu asemenea succes, dar' că le pare bine, dacă pot face și puținul bine de a ușura de sarcini pe ici pe colo pe câte un biet muritor.

Cetăm acum în „Viitorul“, astă dată pe pagina întăiu, următoarea notiță:

„Înaltul minister reg. ung. de finanțe a ertat comunei Belinț camete în suma de 9000 fl. din datoria erarială pentru arênda; ear' pentru plățirea capitalului s'au dat rate de 11 ani. Al treilea cas e acesta în scurt timp, în care acest ministeriu a arêtat bunavoința față de comunele române. Sumele ertate la Jezvin, Belinți și Susanoveți se suie la 27,000 fl. Trebuie se însemnăm, că cametele aceste toate au fost adjudecate erarului contra numitelor comune, ba a fost și ordonată execuțiunea pentru capul banilor și pentru aceste camete: acum nu numai că s'au ertat cametele de până acum, ci s'au dat și termine de 9—10 ani pentru plățirea capitalului în rate. Dovadă apriată, că ministerul nu tînde la nimicirea comunelor române, căci de voia se facă, avea dreptul amănă a le execua pășunea și toată posesiunea. Înzadar încearcă sora „Tribuna“ cu mistificări a micșora ori a trage la îndoială valoarea acestor fapte și meritul acelora, cari au

canice, ni s'ar părè, că ne vor aduce și constelațiuni nouă interne. Nu cu resturnări violente, nu cu vèrsări de sânge, ci în mod pacinic, cum s'au urmat toate constelațiunile una pe alta dela diploma din 20 Octomvrie 1860 încoace.

Căci dacă celor ce s'au întemplat la 1867 au premers anul cel nenorocit, în care monarhia habsburgică a sângerat pe două câmpuri de bătaie și a trebuit să îndure și invasiunea trădării, aceste din urmă nu pot fi nici decum considerate ca afaceri interne ale monarhiei.

Afacerile externe însă, dacă au influențat asupra celor interne, aceste din urmă totuși s'au dezvoltat în mod pacinic.

Popoarele monarhiei, în partea cea mai mare, sînt din firea lor blânde și pacinice. Ele pot și în viitor, ca și în trecut, să continue în pace și în liniște dezvoltarea lor constituțională.

Principiul egalității nefalsificate al naționalităților în monarhia austro-ungurescă trebuie să se facă trup. Aceasta nu este o afirmațiune goală, este un postulat. Numai întemeiată pe principiul acestei egalități monarhia va fi în stare a corespunde misiunii ce are ca putere mare în Europa orientală.

canice, ni s'ar părè, că ne vor aduce și constelațiuni nouă interne. Nu cu resturnări violente, nu cu vèrsări de sânge, ci în mod pacinic, cum s'au urmat toate constelațiunile una pe alta dela diploma din 20 Octomvrie 1860 încoace.

Căci dacă celor ce s'au întemplat la 1867 au premers anul cel nenorocit, în care monarhia habsburgică a sângerat pe două câmpuri de bătaie și a trebuit să îndure și invasiunea trădării, aceste din urmă nu pot fi nici decum considerate ca afaceri interne ale monarhiei.

Afacerile externe însă, dacă au influențat asupra celor interne, aceste din urmă totuși s'au dezvoltat în mod pacinic.

Popoarele monarhiei, în partea cea mai mare, sînt din firea lor blânde și pacinice. Ele pot și în viitor, ca și în trecut, să continue în pace și în liniște dezvoltarea lor constituțională.

Principiul egalității nefalsificate al naționalităților în monarhia austro-ungurescă trebuie să se facă trup. Aceasta nu este o afirmațiune goală, este un postulat. Numai întemeiată pe principiul acestei egalități monarhia va fi în stare a corespunde misiunii ce are ca putere mare în Europa orientală.

O cestiune de principii

ne face să tragem astăzi luarea aminte a opiniunii publice asupra unui lucru în sine lipsit de ori-și-ce importanță.

Sînt acum câteva săptămâni „Viitorul“ a publicat undeva, pe pagina a treia, pare-ni-se, o notiță în aparență cu desevîrșire neofensivă despre hotărîrea luată de ministerul de finanțe la intervenirea unui deputat de a scuti pe arêndașii unei comune oare-care din Bănat de plata cametelor pentru restanțe de arênda.

N'am întărîdat atunci a pune în vedere publicului consecuențele ce se pot trage din asemenea „interveniri“ ale deputaților, ba am pus chiar întrebarea, dacă patronii „Viitorului“ sînt mulți cu succese de acest fel, căci unul dintre patronii „Viitorului“ fusese deputatul cu „influență“, la a cărui intervenire li se înapoiaseră „alegătorilor“ potcoavele de cai morți. „Viitorul“ ni-a și răspuns atunci, că sînt și nici că pot să fie mulțumiți patronii sei cu asemenea succes, dar' că le pare bine, dacă pot face și puținul bine de a ușura de sarcini pe ici pe colo pe câte un biet muritor.

Cetăm acum în „Viitorul“, astă dată pe pagina întăiu, următoarea notiță:

„Înaltul minister reg. ung. de finanțe a ertat comunei Belinț camete în suma de 9000 fl. din datoria erarială pentru arênda; ear' pentru plățirea capitalului s'au dat rate de 11 ani. Al treilea cas e acesta în scurt timp, în care acest ministeriu a arêtat bunavoința față de comunele române. Sumele ertate la Jezvin, Belinți și Susanoveți se suie la 27,000 fl. Trebuie se însemnăm, că cametele aceste toate au fost adjudecate erarului contra numitelor comune, ba a fost și ordonată execuțiunea pentru capul banilor și pentru aceste camete: acum nu numai că s'au ertat cametele de până acum, ci s'au dat și termine de 9—10 ani pentru plățirea capitalului în rate. Dovadă apriată, că ministerul nu tînde la nimicirea comunelor române, căci de voia se facă, avea dreptul amănă a le execua pășunea și toată posesiunea. Înzadar încearcă sora „Tribuna“ cu mistificări a micșora ori a trage la îndoială valoarea acestor fapte și meritul acelora, cari au

ostenit a mijloci la înaltul minister aceste dispusețiuni. Cu de aceste fapte se ajută poporul într'adevăr, ear' nu cu frase goale și cu înghițirea fondurilor adunate din sudoarea lui, cum le au înghițit deja câțiva naționaliști cu gura mare. Au unde e fondul Șincaian — și câte altele? De ce nu mai dă nime socoteala despre acel fond?!

Mai nainte de a pune în evidență falsitatea premiselor, prin care „Viitorul“ ajunge la conclusiunea, că este în adevăr un merit pentru un deputat de a face cu succes profesia de samsar, trebuie să facem o observațiune în materie de bună credință.

Este adevărat, că poporul nu se ajută cu „frase goale și cu înghițirea fondurilor adunate din sudoarea lui“. Aceasta poate să o dăcă „Viitorul“ chiar vorbind despre „mistificările“, prin care „Tribuna“ se încearcă a trage la îndoială meritele celor ce osândesc pe la ministerii. Nu poate însă „Viitorul“ să întrebe „unde e fondul Șincaian“, când vorbește de noi, pentru-că noi nici nu scim, nici nu sîntem datori a scî unde e acel fond și de ce nu se dă socoteală despre el. De aceea este un act de rea credință de a vorbi într'o rësufflare despre „Tribuna“ și despre fondul Șincaian.

Cât apoi pentru „vorbele goale“, noi scim un lucru: că este mai *lucrative* meseria de a vorbi puțin și de a fugi dela un biurou ministerial la altul, decât aceea de a spune adevărul în interesul unui popor sărac, care nu poate să te rësplătească decât cu iubirea sa.

Vina, pe care le-o dăm noi patronilor „Viitorului“ este, că au ales meseria mai *lucrative*, ear' vina, pe care 'i-o dăm „Viitorului“ e, că vrea să o erigeze aceasta în principiu de conduită politică.

Da! susținem, că nu este un merit, ci o nenorocire, când deputații iau deprinderea de a mijloci pe la ministerii favoruri pentru particulari. Căci aceste favoruri se rësplătesc.

Deputatul e reprezentantul țerii și interesele țerii are să le apere așa cum le înțeleg alegătorii lui. Și de sigur favorul, dacă se acordă, se acordă numai cu prețul, că deputatul renunță la onoarea de a reprezenta astfel interesele țerii.

Vom pune o alternativă.

Ori era în adevăr comuna Belinți datoare să plătească statului suma de 9000 fl. ori i se făcea o nedreptate, dacă era executată pentru această sumă.

Dacă era în adevăr datoare și a fost scutită, atunci li s'a făcut contribuabililor o nedreptate: ministrul, pentru hatîrul unui deputat, ca să-și asigureze votul lui, a păgubit statul cu 9000 fl. Acesta nu e merit nici pentru ministru, nici pentru deputat.

Dacă i s'ar fi făcut comunei Belinți prin execuare o nedreptate, atunci scutirea de plată urmează de sine, și ar fi lucru trist, ca un deputat să-și atribute drept merit că guvernul, pe care îl susține, a făcut dreptatea numai pentru hatîrul lui, numai din dragoste cătră dînsul, numai ca un favor particular.

Adevărul este, că datornicii din Belinți n'au fost executați, fiindcă ei nu puteau plăți, și este în interesul fiscalului să nu-și ruineze contribuabilii.

Aici e vorba de o scutișă, care în România se numesce „pășuire“.

Statul român are foarte multe domenii, dintre care cele mai multe sînt date în arênda. Se întemplă câte odată, că anii sînt atât de răi, încât arendașii nu pot să plătească arênda. Atunci ministrul vine în

cameră cu un proiect de lege și propune ca arendași să fie scutiți de o parte a arăndeii. El poate să facă această scutire și pe propria sa răspundere, și atunci ea este o păsuire, în multe cazuri un abuz de putere, făcut cu scopul de a câștiga aderenți ori de a răsplăti servicii poate ilicite. Ministrii, cari țin la buna lor reputație, nu fac păsuiri, ci cer totdeauna dela cameră scutirea, dacă ea în adevăr trebuie să se facă-

Pe cât scim, Belințenii păsuțiți sunt și ei arendași ai fiscului. La intervenirea unui deputat ministrul i-a păsuțit, scutindu-i de a plăti *cametele* restanțelor de arăndă. Această scutire nu e motivată decât în cazul, dacă ei, ca arendași, n'au profitat atâta, cât trebuie să-i plătească statului drept arăndă. Atunci însă ei trebuie să fie scutiți nu numai de *camete*, ci și de o parte, cel puțin, din capital. Oamenii au păgubit, și sunt ruinați, dacă fiscul stăruie, ca ei să plătească întregă arăndă, și încă odată, interesul fiscului este să nu-și ruineze arăndașii. Dacă dar' în adevăr arăndașii au păgubit și nu au fost scutiți decât de *cametele* arăndeii, atunci li s'a făcut o nedreptate, au primit numai potcoavele dela caii morți.

Ear' dacă nu au păgubit oamenii, ca arăndași, a fost un abuz de a-i scuti de plata *cametelor*.

Voiesce „Viitorul“ să afirme, că de dragul patronilor sei ministrul a comis acest abuz, ori recunoaște, că arăndașii în adevăr au păgubit și că li s'a făcut o nedreptate, când au fost scutiți numai de *cametele* arăndelor?

Fie una, fie alta, nu e treaba unui deputat să se amestece în asemenea afaceri.

Chiar dacă se fac, asemenea lucruri nu se mărturisesc, și este o dovadă despre deservirșita timpire a sentimentului de decență politică, un simptom al demoralizării publice, dacă un deputat se fălesce chiar cu asemenea succese, care, ajunse odată la cunoștința publică, într'o țară cu stări regulate, trebuie neapărat să provoace o interpelețiune în cameră. Căci ministrul *responsabil* e dator să-și dea țerii socoteală despre motivele ce l-au îndemnat să scutească pe datornicii fiscului de plata sumelor datorite și nu poate răspunde: „I-am scutit, fiindcă voiam să-i fac hatîrul unui deputat, care mă servește cu credință.“

Revistă politică.

Sibiu, 15 Noembrie st. v.

Acuma e acuma! „Nemzet“ vorbind într'un prim al seu despre deputația croată la d-l Tisza declamează mai întâiu despre această pretinsă „sărbare de în-

frățire maghiaro-croată; dar' în adevăr oficiosul tratează marele dor al stăpânului seu de a împăca pe Croați. Se înțelege că aceasta se exprimă în limbajul celui mai tare astfel: Croaților, acuma e acuma! Folosiți-vă de buna ocaziune, ce nici când n'a fost și nu va fi așa de favoritoare. Gura oficiosului adevăr grăesce, pentru-că nici când d-l Tisza n'a fost mai constrins de situație, să dovedească, că scie să împăce pe Croați, nu înțelegem pe cei din deputația „gubernamentală“. E lucru cam anevoios de a ferici pe cineva în contra voinței sale, căci dragostea cu de-a sila nu se face. „Pesti Napló“, ca opozițional ce e, veți bine e cam sceptic. Și el altcum caracterizează primirea deputaților croați la ministrul președinte drept o importantă demonstrație croată pentru uniune; foaia opoziției moderate însă vrea să aștepte sfîrșitul negocierilor și dă chiar expresiune îndoielei de succesul d-lui Tisza față cu cesiunea croată, un succes dorit și de organul opozițional în interesul Ungariei.

Sciri ciudate dela Slavii de nord. Organul rusesc oficial din Varșovia „Dnewnik Warszawsky“ vorbește în numărul seu din 7 l. c. despre sărbătorirea în Rusia a cunoscuților „martiri ai sfinței cauze ruseci în părțile monarchiei austro-ungare“, despre Naumowicz și Ploszczanski, cari după-ce și-au primit pedeapsă în procesul din Leopole, au peleginat prin întreaga Rusie, fiind sărbătoriți pretutindena, până și în guvernamentul polon, vecin monarchiei noastre. La un banchet arangiat de cercurile ruseci oficiale ale Varșoviei în acest oraș arestanții de curând au fost numiți „bravi luptători pentru naționalitatea rusească și credința orientală“, motivându-se astfel însuși banchetul. La banchet a toastat curatorul districtului de instrucțiune al Varșoviei în onoarea „lui Ioan Naumowicz cunoscut și venerat de toată Rusia.“ De asemenea a toastat ginerele consilierului de curte Dobranszky, profesorul Budilovicz. Acesta a desvoltat „în câteva expresiuni scurte, dar' puternice meritele clerului rusec din Galiția față de păstrarea naționalității poporului rusec din Galiția.“ Oficiosul „Dnevnic“ continuă: „Nu aflăm de necesar a aduce detalieri din conținutul vorbirii profesorului Budilovitz și al celui alt vorbitor. Ajunge a spune că nu s'a trecut cu vederea nimic decătră acesti bravi luptători ai unității literare și spirituale a națiunii ruseci de pe tot teritoriul dintre granițele etnografice. Așa este! Unitatea spirituală și literară e formula dorită și totodată rațională a relațiilor noastre față de Galiția

rusească ostică. Noi nu vorbim despre ridicarea granițelor politice, cari despart Galiția de ceealaltă Rusie; de astădată nu voim să atingem nice unitatea religioasă. Dar' dacă Nemților austriaci li e permis a-și venera pe marii lor antelupători pe terenul literaturii și al artei germane . . . sperăm că nu se va afla nice un codice și nice un motiv, în puterea căruia să se declare de punibilă nisuița noastră a Rușilor de dincoace și dincolo de granițe pentru unitatea spirituală și culturală. Am voi să scim ce codice interdice deputaților ruși din dieta din Leopole a vorbi în limba lui Puschkin și Turghenieff, sau a ține în această limbă prelegeri la universitatea din Leopole? Nu putem ascunde, că starea deosebită, în care se află limba literară rusească în Galiția, ne pare chiar ca și o vătămărie făcută nouă (Rușilor), și încă o vătămărie dintre cele mai brusce.“ Astfel scrie foia oficioasă curând după vorbirea Monarchului nostru cătră ambele delegațiuni și după liniștitoarele declarațiuni și asigurări ale ministrului de externe Kálnoky.

Cronică.

Toisoniști noi. Maiestatea Sa prin un autograf din 23 l. c. n. a conferit „Velerul de aur“ Altelor Lor imp. reg. arhiducilor Ferdinand Carol Ludovic, Leopold Ferdinand și Francisc Salvator, apoi Tavernicul și președintelui casei magnaților Ladislau Szogyény-Marich, conților Leo Thun-Hohenstein și Iaromin Chudenitz-Czernin, principilor Carol Khevenhüller-Metsch, Alfred Windischgrätz și Maximilian Thurn-Taxis.

Visitarea scoalelor medii. Toate scoalele medii din Ungaria, cari până acum aparțineau resortului deosebitelor secțiuni din ministerul de instrucțiune, au fost concentrate în o secțiune sub direcțiunea consilierului de secțiune Dr. Klamarik. Acesta a și întreprins o călătorie prin toate țerile de sub coroana Ungariei pentru a se convinge în persoană despre starea clădirilor școlare. Klamarik a trecut peste Oradea-mare în Transilvania. Cu această ocaziune a constatat, că localul scoalei reale din Oradea-mare și al gimnasiunii de stat din Sibiu sunt în stare rea și aci a și început cu reprezentanța comunală pertractări în scopul edificării unui local nou pentru acest gimnasiu. Gimnasiile din Oradea, Cluj și Sibiu le-a aflat în stare bună. Klamarik va trece la Brașov și de aci la Lugoj.

Sentața în contra lui Kleeberg și Marlin a fost enunțată de tribunalul reg. ați dimineață: Amândoi criminalii sunt *condamnați la moarte prin spânzurătoare*, astfel însă ca Kleeberg, drept mai culpabil, să fie executat în urmă.

Corpurile legiuitoare ale României s'au deschis astăzi prin un mesagiu regal. Re-

gele Carol încungiurat de casa sa militară și civilă va deschide, după o programă oficială, această sesiune în persoană.

Noul palat regal din Bucuresci se va inaugura, se țice, printr'un mare bal, care se va da prin luna Ianuarie sau Fevruarie.

Societatea „Elisabeta“ din Bucuresci. La 5 Decembrie, societatea de binefacere „Elisabeta“ va da un mare bal în sala teatrului național.

D-nii I. Maiorescu și V. Alexandri au promis că vor ține două conferențe în curintele acelei luni tot în folosul societății.

Poetul M. Eminescu, precum se comunică din Iași, a avut nenorocirea să-și frângă piciorul scoborindu-se din trăsură. El a fost îndat dus la spitalul Sf. Spiridon, unde medicii asigură că-l vor vindeca în vreo câteva săptămâni.

Procesul contra redactorilor țiarului „Tagblatt“ din Viena. Redactorii Szepeș și Hahn au insinuat în contra sentenței curții cu jurați recurs de nulitate. — Sentața adusă în contra redactorului-sef al țiarului „Vorstadt-Zeitung“ a intrat în vigoarea de drept, după-aceasta n'a insinuat recurs.

Din Praga se comunică că sala nr. 4 a facultății de medicină a fost prădată la 23 l. c. n. Dulapurile de sticlă, în care se păstrau chimicalele întrebuințate de profesorul de farmagiosie, Dr. Belohoubek, la propunere, au fost stricate, chimicalele vârsate pe padiment și mestecate. Cercetarea ulterioară a dovedit că lipsesc materii otrăvicioase. Poliția ceareă după făptuitori. Medicii orașului au fost avisați ca dacă le va veni înainte vre-un cas de otrăvire să iee măsurile necesare pentru eruarea făptuitorilor.

Din Italia. Foaia oficială publică primirea demisiunii ministrului de justiție Ferracius și numirea lui Pessina în locul lui Ferracius; de asemenea publică și numirea lui Durando de president al senatului.

Din Spania. În Barcelona s'au întemplat conflicte între studenții liberali și clericali. Ordinea a fost restabilită prin intervenirea rectorului.

Cholera în Paris a încetat cu totul. Prefectura Seinei a încheiat buletinele oficiale.

Arestări de anarhisti în Paris. Anarhistii arestați Dumineca trecută la Paris au fost condamnați la închisoare de 8 zile până la patru luni.

O avere neașteptată. Se scrie din Carlsruhe la „Frankfurter Zeitung“:

Pretutindene, în Carlsruhe, nu e vorba de cât de moștenirea neașteptată pe care a făcut-o un cărpaciu din acest oraș, anume Gugenheim, tată a șese copii. În zilele din urmă acest om a fost chemat la minister, unde i s'a comunicat, că moștenise mai bine de șese milioane dela o rudă, care murise de curând în Anglia. Un prim acompt de 50,000 mărci a încredințat pe deplin pe cărpaciu, care e pe jumătate nebun de bucurie.

Foița „Tribunei“.

Jucării și jocuri de copii.

adunate

de P. Ispirescu,
culegător tipograf.

XII. Jocul de-a țurca.

Ca la mai toate jocurile, băeții se fac două tabere. Ei trebuie să fie cu soț la număr. Țurca este un băișor cât un deget bun de lung (cam 10 centimetri), ascuțit la amândouă capetele cu cuțitașul. Ea se pune într'o gropiță făcută în pământ. Această gropiță este la făptură cam ca oul, și cu marginea cea ascuțită eșită cam în fața pământului, adică de o parte mai adâncă și de partea vârfului mai în față.

Cu un alt băișor, ca de vreo două palme (50 centimetri) de lung, jucătorul lovesce țurca.

Una din tabere stă lângă gropiță cu țurca și cu băișorul cel mare, și ceealaltă tabără la o depărtare oare-care de gropiță.

Unul din băeții din tabăra de lângă gropiță, pe care se o numim tabăra I, punând țurca pe groapă de a curmezișul, o aruncă cu vârful băișului celui mare cătră băeții din tabăra cea depărtată, pe care se o numim tabăra II, și pune băișul cel mare de-asupra gropiței, earăși de-a curmezișul precum fusese pusă țurca.

Unul din băeții taberei II, ia țurca de unde a căzut și o aruncă cu mâna spre gro-

piță. Dacă se întemplă ca să lovească băișul cel mare pus de-asupra, de-a curmezișul, atunci băiatul din tabăra I, care a aruncat țurca cu băișul, se țice că a spurcat și nu mai are dreptul să joace până la sfîrșitul jocului. Apoi începe altul tot din tabăra I a face același lucru. Dacă se întemplă să nu lovească băișul, atunci băiatul cel ce a aruncat țurca cu băișul, o ia și o pune în groapă cu un capăt afară. Așa fiind, lovesce țurca cu băișorul pe capătul din afară ca să sară în sus. Acolo unde cade, o mai lovesce odată, până se face de trei ori, și de acolo de unde a căzut a treia oară, măsură cu băișul care-l ține în mână până la gropiță.

Dacă la măsurătoare ese depărtarea cu atâte bețe, cât s'au învoit la începutul jocului, băiatul din tabăra II, care a aruncat țurca cu mâna și n'a lovit băișul pus de-a curmezișul pe gropiță, ia în cărcă pe băiatul din tabăra I, care a lovit țurca cu băișorul, de acolo de unde a căzut țurca pentru a treia oară, de unde adică s'a început măsurătoare, și-l duce până la gropiță. Ori rabdă să-i dea atâția pumni, câți au vorbit la începutul jocului, și începe din nou.

Dacă se întemplă să nu ese numărul învoit, atunci începe a bate țurca tot băiatul care a bătut-o până aci.

Dacă spurcă toți băieții din tabăra I precum am țis mai sus, atunci ei trec în locul celor din tabăra II, și acestia vin lângă gropiță, și încep precum am vățut.

XIII. Mîngea.

I.

Jocul de-a cărămișoara.

Acesta este un joc cu mîngea*) și se joacă numai de băieți. Se fac două tabere. Tabăra I și tabăra a II. Una din tabere stă la cetate și alta la o depărtare oare-care. Ca să se alegă care din tabere să steie în cetate, se caută o surcea sau alt ceva lat. Scuișând pe dinșa, unul din copii întreabă ambele tabere: ce își aleg fiecare, ud sau uscat?

După-ce s'au învoit taberele asupra acestui punct, alegînd una ud și alta uscat, copilul aruncă surcea în sus. Dacă la cădere, surcea este cu udul de-asupra, tabăra ce a cerut udul, rămâne la cetate și se țice că este înlăuntru, eară ceealaltă se depărtează și se țice că este afară. Dacă surcea cade cu uscatul de-asupra, atunci tabăra ce a cerut uscat rămâne înlăuntru, și ceealaltă ese afară.

Să țicem că tabăra I a rămas înlăuntru. Copiii așeadă una sau două cărămișoara. Unul din copii aruncă mîngea în sus, și când se lasă până în dreptul capului și mai sus ceva, o lovesc cu palma în spre cei din tabăra II și strigă: ai! la una! Acestia se țin cu mâinile în

*) În Transilvania se țice coteță la mînge.

sus; dacă isbutese să o prință, atunci copilul din tabăra I se țice că este scos; și începe altul să o bată, eară dacă nu, el bate mîngea până la țece.

Unii copii puțin dibaci, nu pot bate mîngea drept și bine, ci o lovesc când cu degetul cel mic, când cu degetul cel mare, și mîngea se duce când în dreapta, când în stînga, la o depărtare de câțiva pași numai.

Atunci se țice: Ui. Nu se prinde bătaia; băiatul care a bătut mîngea, o ia și o bate a doua oară.

Dacă face Ui de trei ori una după alta, nu mai are dreptul să bată mîngea în rîndul acela, ci o ia vre-unul din tovarășii sei ca să o bată.

La fiecare bătaie a mîngei, numără, țicînd cu glas tare: Ai, la două! Ai, la trei! etc. Copiii din tabăra II, dacă nu isbutesc a prinde mîngea de sus, ei o dau înapoi de a dura pe jos, silindu-se a lovi cărămișoara. Unii sînt așa de dibaci, încât ochese, cât de departe ar fi, și lovesc; eară alții dau mîngea pe de alătura cărămișoarei, ori cât de aproape ar fi.

Trebuie scit, că dacă nu prinde mîngea în mâni nici unul din copiii taberei II, de acolo sînt datori să dea mîngea înapoi, ca să lovească cărămișoara, de unde a căzut.

Mai trebuie să se scie, că mîngea fiind bătută de cătră vre-unul din tabăra I, și prințînd-o

Procesul Kleeberg-Marlin.

Sibiu, 24 Noemvrie n.

(Continuare.)

În ședința de după ameași se pertractează înșelăciunile săvârșite în dauna economului Nicolae Barac din Alămor și Aloisia Pașcu. Ședința de după ameași e interesantă pentru descifrarea corespondenței purtate de ambii criminali la o altă pe timpul cât au fost închiși.

Președintele: Kleeberg! ai d-ta avere? Kleeberg: Ba. Președintele: Am primit ieri dimineață dela direcțiunea polițienească din loc o scrisoare. D-ta poseși dimpreună cu sora d-tale 2574 fl. 75¹/₂ cr. care sumă vi s'a testat de către consilierul de locotenent Schwaiher, dar până când e în viață usufructul e al văduvei. Tribunalul a executat partea d-tale ca din aceasta să se desdauneze cei ce au suferit daune. Kleeberg: Sciu despre aceasta.

Înșelăciunea săvârșită în dauna lui Barac o recunoaște Marlin ca a lui, spunând cum Barac l-a rugat să-i arete unde să-și schimbe două note de câte 50 fl., dar apoi mai târziu Bacracu i-a dat hârtile lui să le înșchimbe, el însă a fugit cu ele. Kleeberg recunoaște că și el a primit din acei bani și că o notă a înșchimbato în trafica cea mare, ear' una la Kapdebo. — Kleeberg neagă că orologiul imbiat de Marlin spre cumpărare lui Markovinovich i-l ar fi dat dînsul lui Marlin și declară toate vserțiunile lui Marlin de minciuni goale, recunoaște însă că orologiul a fost răpit. Se citează apoi Aloisia Pașcu. Aceasta spune suma de 195 fl. prin care i s'ar fi făcut daună.

Se dă cetire apoi naționalului și biografiei lui Kleeberg. Se constată că Kleeberg e născut în Ocna-Sibiului la 22 Iunie 1862 din căsătorie legitimă. Din atestatul polițienesc se constată că Kleeberg precând umbla la școală nu era bun de nimic, a fost primit apoi în băcănia de aci a fost alungat; a fost apoi în o mașină de bere, de aci încă a fost alungat pentru aprindere. Mai târziu a scris în cancelaria avocatului Rudolf Marlin. Kleeberg a fost totdeauna stricat, și-a bătut chiar și părinții când acestia îl dojeniau. Mai târziu a fost învățacel de curelărie. Președintele declară că berarul Habermann a declarat de o poveste neadeverată întemplantarea cu aprinderea din mașina de bere.

Relativ la Robert Marlin atestatul polițienesc dovedește că acesta încă ca scolar a făcut multă supărare părinților sei neînvățând și dovedind aplicarea spre furt. Nici Marlin nu a fost aplicat în o condițiune stabilă și nici chiar miliția și serviciul îndelungat militar făcut în Bosnia nu a fost în stare a-l îndrepta. Marlin a fost botezat ca copil din căsătorie nelegitimă la 29 Noemvrie 1861, în ritul rom. cat. La întrebarea președintelui Marlin spune că mamă-sa se numește proprie Korsintzky. Se constată apoi că Marlin și ca artilerist a fost pedepsit foarte adeseori pentru beție și bătaii. Procurorul de stat roagă pe președinte să cetească epistolele ce și-le-au scris acușaii în timpul cât au fost

vre-unul din tabăra II, după-ce a atins pământul, nu se ține în seamă. Atunci dîc, că mingea a mâncat pământ sau a pupat pământul.

Dacă până la șeci ori, nici unul din copiii taberei II n'a prins mingea, ori n'a lovit cărămidoara înapoind-o, apoi la a șecia oară cel ce o bate o dă dinadins mai încet, ca să cadă mai aproape. Nelovind cărămidoara nici de astă dată, apoi la a unspreșecia oară copilul o bate cât poate el de tare, ca să se ducă mai departe și rămâne acolo unde cade.

Atunci băieții din tabera II, vin lîngă cei de lîngă cărămidoară, ia fiecare în cărcă pe câte unul din tabera I, și îi duce până unde a căzut mingea. Aci copilul ce a fost bătut-o, apucă mingea cu picioarele, și așa este dus în cărcă înapoi la cărămidoară.

El se silește să ține mingea bine cu labele picioarelor, până la locul lui, căci de nu, unde o scapă, acolo este lăsat jos. Atunci el trebuie să-și iee mingea cu mîna și să se întoarcă pe jos la cărămidoară. Apoi se începe jocul din nou, fiind tot ei înlăuntru.

Când se întemplantă de spurcă toți băieții taberei I, adecă până n'a apucat să deie mingea până de șeci ori, atunci cei dela tabera I es, și cei dela tabera II intră înlăuntru, și încep jocul din capăt.

în închisoare și scrisoarea de pe cesele de mîncare. La recercarea Drului Sentez se dă cetire scrisorilor cari dovedesc că mama lui Kleeber e surdă; că între acesta și părinții sei au existat relațiuni rele, și că pe timpul omorului Sofiei Roth, Kleeberg era în nisce împregiurări foarte rele.

Președintele (arătând epistolele lui Kleeberg și Marlin): Marlin cum ai ajuns la aceste ședule? Marlin: Le-am primit dela Kleeberg. Președintele: În ce chip? Marlin: Am avut un soț de închisoare, acesta a vorbit cu Kleeberg spunându-i, că în abort sînt ședule. Pe acestea le-a luat Kleeberg cu sine. Președintele: Cum v'ați procurat recuise de scris? Marlin: Eu i-am trimis prin un prinsoner o ceruză, ce o aveam la mine. Președintele (arătând la un pachet de epistole): Kleeberg ai scris dta aceste epistole? Kleeberg: Da! Urmează cetirea câtorva epistole.

Dintre aceste a treia epistolă scrisă de Kleeberg către Marlin e de cuprinsul următor: „La pertractarea finală tot a doua ori a treia vorbă trebuie să ne fie Dșeu. Vom arăta căință mare și că nu am fi săvârșit crimele dacă nu eram amețiți.“ După cetirea epistolelor celor trei se aduc cesele de plev. Președintele provoacă pe Marlin să spună ce stă scris pe ele. Marlin: Chiar nimic. Notarul Haupt cetesce de pre o cesă următoare: „Retrageți aprinderile, apoi dî, că nu e adevărat, căci ai fi mărturisit numai din desperare. Ca motiv trebuie să spui pofta de răsunare.“ Marlin recunoaște, că e corectă descifrarea și declară, că metoda acestei scrisori l-au știut amândoi mai înainte deja. Kleeberg provocat fiind să cetească ceea ce e scris pe a treia cesă dîce că e întunec. Marlin cetesce: „Dacă vom fi odată liberi, atunci numai răpire și omor. Întăresce, că nu acesta e adevăratul teu tată.“ Dr. Haupt spune, că descifrarea scrisorii a făcut-o prin combinațiune.

Ședința proximă se anunță pe dîua următoare la oarele 9 a. m.

Sibiu, 26 Noemvrie n.

(Pertractarea din 26 l. e. n.)

Înainte de a ordona aducerea în sală a acușailor, președintele dă cetire repertului medical asupra stării sanitare a criminalilor. Din acesta se constată că acușaii sînt sănătoși corporalminte și spiritualmente. Kleeberg e de o agerime spirituală. După-ce medicii constată din nou că starea sanitară a acușailor nu a suferit nici o schimbare, la ordinul președintelui sînt conduși în lăuntru ambii acușai. Urmează pledoarul procurorului de stat.

Procurorul Ludovic Szabo: „Inclit tribunal reg.! Icoana faptelor criminale, ce le-am schițat la începutul pertractării finale, o am acum clară înaintea ochilor. Nu m'e demit în descoperirea și expunerea detaliată a acestei icoane, deoarece de ja din fondul aceleia apare gradul de jos al decăderii spirituale. Starea în care s'au aflat făptuitorii rămâne irelevantă. . . Prudința judecătorească a descoperit icoana faptelor penale, la care s'a aliat o bandă consistătoare din doi oameni pentru a întreprinde atacul în contra societății; justiția împreună cu puterea de a pedepsi, ca susțitoarele ordinei de stat, vor afla, luând în considerare codul penal, mijloacele prin care se nimicească aceste atentate și să le scoată pe viitor din cercul posibilităților. Vorbitorul începe apoi cu descrierea crimei triple din ulița cojocărilor și continuă: „Pentru constatarea faptei tribunalul a și întreprins pașii necesari; din partea poliției locale s'a luat repertul.“ Schițează apoi repertul: „Repertul a dovedit clar că moartea celor patru persoane din casa Friedenwanger a fost pricinuită de influențe externe; la capuri s'au constatat mai multe rane afunde; grumații fiercărui cadavru au fost așa de afund tăiați, încât capul abia se mai ținea legat de trup prin vertebre.“

Vorbitorul arată apoi că în aceeași seară s'a dat foc la două chilii. După o schițare asupra urmăririi criminalilor, procurorul spune că tata lui Kleeberg a insinuat că are prepus asupra fiului seu; — cercetându-se s'au aflat în casa lui Kleeberg jun. vestminte sângeroase a fost arestat; sciindu-se că Kleeberg și Marlin au fost prietini buni, a fost arestat la Șebîș și Marlin, dar nesciind unul de arestarea altuia au negat; s'au făcut mai multe cercetări la locuințele ambilor invinuți, s'a aflat în un șopru dela locuința lui Kleeberg un săculeț de pantalon în care erau obiectele furate; abia după ce judele investigator i-a arătat aceasta, Kleeberg a vă-

dit că nu mai poate nega, a mărturisit și apoi a declarat lui Marlin carele încă tot nega, că dînsul e complice. Procurorul recercă deci tribunalul să-și declare de vinovați și amăsurat faptelor să-și pedepsească; trece apoi la schițarea celorlalte crime săvârșite și încheie cu următoarele: „Inclit tribunal reg.! Mai rămâne numai de a hotărî pedeapsa pentru crimele dovedite. Nu iau în cazul acesta în considerațiune dispozițiunile asupra răpirei, aprinderii, nimicirii de documente, furtului înșelăciuni, și asupra subtracțiunii, deoarece §. 93 al legii penale sună: „Dacă unul și același individ săvârșese mai multe fapte punibile s'au repeșese de mai multe ori aceleși fapte, în acest cas e de a se dicta o pedeapsă sumarie și pedeapsa e de a se măsura după crima cea mai mare“. Răsfoind eu codul penal nu pot dîce alta decât că crima omorului e carea determină modul pedepsei. § 278 al codului penal dîce fără nice o restricțiune următoarele: „Cine omoară cu propus pre vre un om, comite crima omorului și e de a se pedepsi cu moarte“. M'e provoc în acest cas la § 21 al codului penal care dispune executarea sentenței de moarte prin ștreang. Rog deci pe inclit tribunal reg. să condamne pe făptuitorii la moartea prin ștreang. (Kleeberg, care pricepe ungueresce, tresare înfiorându-se, ear' Marlin întorcându-se de către public își sterge ochii cu o batistă.) Ședința se suspende pe 10 minute. După redeschiderea ședinței procurorul propune spânzurarea mai întăiu a lui Marlin și apoi a lui Kleeberg, motivându-și propunerea pe împregiurarea că Kleeberg a dovedit la săvârșirea crimelor o cutezanță mai mare și a fost mai nemijlocit făptuitor.

Urmează discursul de apărare al Drului Zentz (pentru Kleeberg). Dr. Zentz produce ca împregiurări ameliorătoare creșterea neîngrijită a clientului seu, mămă-sa e surdă și astfel a fost lipsit de îngrijirea mamei; starea desastroasă materială a familiei acușatului e cauza impetrită și sălbătécirei lui Kleeberg. Marlin încă ar fi mărturisit că tata lui Kleeberg adese-ori îi dîcea fiului seu (lui Kleeberg): Tu vei ajunge până în sfârșit la spânzurătoare. Legea însăși dispensează pe un părinte de a mărturisi în contra fiului seu și Kleeberg sen. însuși a arătat pe fiul seu în cazul omorului asupra lui Friedenwanger și a cerut arestarea fiului seu propriu. Vorbitorul dîce că din tot decursul procesului apare evident că numai în interesul lui Marlin a fost omorîrea familiei Friedenwanger și că Kleeberg a fost îndemnat la săvârșirea acestui omor decât Marlin sen. Ca împregiurare ameliorătoare vorbitorul mai produce și faptul că Kleeberg a fost cel dintăiu, care a mărturisit crimele.

Președintele dă cuvântul apărătorului Dr. Stefan Fölkel.

(Va urma.)

Câmpeni, la 13 Noemvrie 1884.

Onorate Domnule Redactor! În Nr. 116 a prețuitei „Tribuna“ într'o corespondență din Câmpeni am cetit, că senatul scoalei de stat de aici a arangiat o petrecere a cărei venit curat a fost destinat pentru procurarea de cărți și alte recuise necesare elevilor dela acea școală, — pentru scoalele noastre însă — deși în programa prescriptelor normativului scolar, comitetul parochial este îndatorat a se îngriji pentru provederea cu cărțile de lipsă, pre elevii miseri, totuși din partea comitetului parochial gr. ort. din Câmpeni nu s'a făcut în astă privință nici un pas.

S'a aflat însă un bărbat demn de toată stima, carele a adus singur această jertfă, fiind îndemnat de nobilul simțământ și iubirea adevărată ce o are către poporul din sinul căruia face parte.

Acest vrednic bărbat este prea stimatul domn Dr. Absolon Todea, avocat în Câmpeni, carele în 6 l. c. 'mi-a pus la dispozițiune 111 bucăți de cărți scolastice, pentru a le distribui elevilor miseri dela scoalele noastre române fără deosebire de confesiuine.

În clasa a II-a normală unde funcționez ca învățator s'au dat cărți la 12 elevi în număr de 36 bucăți, asemenea s'a dat și celor dintr'alte clase după trebuință.

Pentru această faptă nobilă și demnă de imitat îmi țin de sântă datorință a aduce nobilului domn Dr. Absolon Todea, în numele elevilor mei cea mai profundă

Mulțumită publică.

Primească deci mult stim. domn Dr. Absolon Todea atât din partea subscrișului, cât și din partea elevilor mei cea mai profundă mulțumită și recunoștință. Atotpotințele creator să-și lungească firul vieții, ținându-l mulți fericiți ani în mijlocul nostru; de ce cerul ca fapta nobilă săvârșită de d-sa să servească de exemplu, pentru

toți cei-ce dispun de mijloace și sînt în stare a ajuta fiii poporului nostru. Trăească dl Dr. Todea la mulți fericiți ani dimpreună cu prea stimabila-i familie. Acestea îi urează micii mei elevi și învățătorul lor Nicolau Corcheș.

STATUTELE

Reuniunii de cântări a plugarilor români din Câmpeni.

A. Numele.

§. 1. Reuniunea va purta numele; „Reuniunea de cântări vocale și instrumentale a plugarilor Români din Câmpeni“

Scopul.

§. 2. Perfecțiunea în cântările bisericesci și naționale fără deosebire de naționalitate cum și perfecțiunea în arta musicală.

B. Mijloacele spre ajungerea acestui scop.

§. 3. a) Sporirea cunoștințelor din sfera cântărilor bisericesci și naționale, române, maghiare etc. și răspândirea acelor.

b) Discutarea cestiunilor relative la ordinea și disciplina în timpul instruirii.

c) Consultări și formularea de propuneri în privința îmbunătățirii, sporirii și lățirii mijloacelor de învățământ.

d) Îmbunătățirea stărei material, morali și sociali a membrilor.

e) Procurarea de recuise necesari la instruirea în musică și cânt.

C. Organizarea reuniunii.

§. 4. Reuniunea constă din membri ordinari, extraordinari, ajutători, fundatori și onorari.

a) De membrii ordinari se primesc: plugari, mătstri și oficiali cu purtare bună morală.

b) Ca membrii extra-ordinari pot intra în reuniune toți preoții și cantorii din comună.

c) De membrii ajutători se vor primi toți aceia, cari vor contribui câte un fl. pe an.

d) Membrii fundatori vor ave să solvească odată pentru totdeauna o taxă de 5 fl.

e) Indivizii ce aparțin altor regate, se pot alege de membrii onorari numai în urma aprobării înaltului Minister reg. de interne.

§. 5. Membrii extra-ordinari, ajutători și fundatori se primesc din partea comitetului pe baza unei declarațiuni în scris a respectivilor. Acea declarațiune e a se așterne presiului și a se rezolvi în proxima ședință după prezentare.

§. 6. Calitatea de membru înceată prin moarte, prin mutarea domiciliului și prin eschidere.

D. Drepturile și datorințele membrilor.

§. 7. Toți membrii au dreptul a participa la adunările reuniunii și anume: membrii ajutători cu vot consultativ, ear' ceilalți membri cu vot decisiv.

§. 8. Toți membrii ordinari sînt îndatorăți a frecuenta regulat oarele de instruire, absențările nemotivate se vor pedepsi prin admoniere, și dacă aceasta n'ar folosi nimic, respectivul se va privi ca nemembru.

§. 9. Toți membrii ordinari sînt datori a solvi în casa reuniunii o taxă anuală de 1 fl. totdeauna la 1 Ianuarie, ear' membrii extra-ordinari 2 fl.

Restanțele de taxe se vor incassa prin comitet.

E. Conducerea lucrurilor.

§. 10. Reuniunea concrede conducerea afacerilor sale, păstrarea ordinei bune, și acurata păzire a statutelor unui comitet.

Acest comitet va consta: din un președinte, un vice-președinte un notar, cassar, controlor și alți trei membri.

Președintele se poate alege din membrii ordinari sau extraordinari, toți ceilalți funcționari însă numai dintre membrii ordinari.

§. 11. Președintele reprezentează reuniunea față de jurisdicțiune și de singuratici, asigrează la cassa reuniunii solvirile aplicade de comitet, subscie expedițiile dimpreună cu notarul, pregătesce cu acesta raportul general anual și-l așterne adunării generale, conduce desbaterile în comitet și în adunarea generală și dărimă în cas de egalitate de voturi. (Va urma.)

Din public.

Pentru veduva săracă și cei 6 orfani, pentru cari s'a adunat ajutor în Nr. 167 al „Tribunei“ au intrat:

Dela d-l P. de D. Sibiu, 2 fl.

Dela d-na I. de P. Sibiu, 16 bucăți vestminte.

Dela un anonim, Brașov, 10 fl.

Dela alt anonim, Brașov, 2 fl.

Dela d-l I. B. Szolnoc, 1 fl.

Dela d-na Aneta Demetriu, Bucuresci, 4 bucăți vestminte și 3 fl.

Dela N. N. Sibiu, diferite victualii.

Sibiu, 13/25 Noemvrie 1884.

Zacharia Boiu m. p.,
paroch gr.-or. cet.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Corneliu Păunaru

Extras din foaia oficială.

Licitatiuni.

Se dă în licitațiune perceperea de dare asupra vinului, carnei, berei și zahărului în comunele Oravița, Buziaș și Sasca, la direcțiunea financiară din Timișoara în 2, 3 și 4 Decembrie 1884.

— Se vând realitățile lui Vichentie Coteț din Kis-Zám (2147 fl.) în 19 Decembrie 1884 la antistia comunală.

— Se vând realitățile lui Pavel Săcosan din Paraț (cercul tribunalului Timișoara, valoare 2422 fl.) în 9 Ianuarie 1885 la antistia comunală.

— Se dă în licitațiune minuendo furnizarea de făină de grâu, secară pentru penitențiarul din Gherla. Pertractarea cu oferte în 3 Decembrie 1884.

— Se vând realitățile lui Dumitru Izdraila din Seciani 1 Decembrie 1884 la antistia comunală.

Publicări.

Din partea tribunalului din Oradea-mare se provoacă ereții după Crăciun Papp, Ios. Farago și Rosalia Kristof, a-și valida drepturile de ereditate în 45 zile.

— Din partea tribunalului din Caransebeș se provoacă aceia, cari au drepturi asupra unui deposit la oficiul de dare, făcut de un d. Iszak în suma de 416 fl. 56 cr. a-și-le valida în 3 luni.

— Din partea judecătoriei cercuale din Făgăraș se provoacă aceia, cari au drepturi de ereditate asupra averii lui Michail Essigmann a-și-le valida în 45 zile.

— Din partea tribunalului din Zalău se provoacă ereții după Toader Cureau din Vaskapu și după Ghica Farcaș din Kööd a-și valida drepturile în 45 zile.

Posturi.

La tabla reg. din M.-Oșorheiu un post de cancelist. Salar 480 fl. și 100 fl. bani de cuartir. Cereri până în 28 Decembrie 1884 la prezidiul tablei.

LOTERIE.

Tragerea din 26 Noembrie st. n.

Sibiu: 81 34 43 66 75.

Bursa de București.

Cota oficială dela 22 Noembrie st. n. 1884.

Table with 3 columns: Item, Cump., and vând. Includes items like Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Acț. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, etc.

Bursa de Viena

din 26 Noembrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta de aur ung. 6%, hârtie 4%, 5%, Imprumutul căilor ferate ung., etc.

Bursa de Budapesta

din 26 Noembrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta de aur ung. 6%, hârtie 4%, 5%, Imprumutul căilor ferate ung., etc.

Blüthner în Lipsca, fabricant de pianuri al Curții,

construează astăzi pianuri de o perfecțiune neîntrecută și de cea mai mare dulceață a tonului. În Paris, Viena, Philadelphia, Puebla, Sidney, Melbourne pianurile de Blüthner, au câștigat premiul cel dintâiu pentru excelentă frumusețe a tonului, pentru cel mai înalt grad al perfecțiunii în executarea tehnică și pentru precisiunea jocului.

Neasemănat frumoasa invențiune a sistemului-aliquot de Blüthner dă pianurilor sale o dulceață a tonului de necrețut.

(Pianurile aceste își păstrează așa de admirabil acordul, încât cel mai bine reputat acordator din Transilvania, dl Hey, a exclamat odată: „Dacă toți oamenii ar cânta pe pianuri de Blüthner, aș ave ca acordator prea puțin de lucru, spre a pute trăi din el.“)

Pianuri

de sistem cu coarde încrucișate în modeluri proprii cu cadre de tuciu complete, cu 7 octave, cu mecanică englezească de repetițiune (Patent Blüthner):

- C) Nr. 3. Pian de salon cu matcă de acordament de metal, 220 cm. lung 1800 M.
E) Nr. 4. Pian ciuntit (Sistem-aliquot) 195 cm. lung 1650 M.
F) Nr. 5. Pian ciuntit, 195 cm. lung 1400 M.
G) Nr. 6. Pian de cabinet (Sistem-aliquot) 179 cm. lung 1400 M.
H) Nr. 7. Pian de cabinet, 176 cm. lung 1200 M.

Pianine,

trichorale, 7 octave, cu cadru complet de tuciu și cu matcă de acordament de metal etc. etc.

- K) Nr. 2. Cu coardele încrucișate, 140 cm. înălțime 1000 M.
L) Nr. 3. Cu coardele încrucișate, 127 cm. înălțime 950 M.
M) Nr. 4. Cu coardele oable, 140 cm. înălțime 890 M.
N) Nr. 5. Cu coardele oable, 126 cm. înălțime 740 M.

Adjustarea de lemn palisandru polit.

Pianurile de Blüthner se căpătă pentru Transilvania exclusiv numai în depositul de pianuri alui Heldenberg din Sibiu, sau dacă acest mod de așiziție, cel mai eștin, nu place, se pot cumpăra și direct primite la fabrică.

Prețurile de sus sânt a se înțelege cu primire la gara din Lipsca. Spesele de calea ferată și de vamă fac per chilogram circa 19 cr.

Liste ilustrate de prețuri trimite la cerere ca reprezentant exclusiv al dlui Blüthner pentru Transilvania

Depositul de pianuri alui Heldenberg din Sibiu.

[100] 5

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Budapest, Arad, Teiuș, Sibiu, and Oradea. Includes columns for train type (Tren de porțocano, Tren omnibus) and departure times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.